

## In de catacomben van Luxor Live zit de échte verteller

Bijgedragen door De Gelderlander (Maarten Reith)  
maandag 08 maart 2010

Veel schrijvers zijn geen podiumdieren. Ze zijn het meest in hun element achter hun werktafel, waar ze ongestoord hun verhalen en gedachten op papier zetten. Dat gegeven maakt een evenement als het Arnhemse Lezersbal bij voorbaat altijd weer spannend, omdat je moeilijk kunt inschatten of de aangekondigde literaire kopstukken net zo boeiend zijn als hun boeken.

Bij Thomas Rosenboom is die conclusie snel getrokken: het boek is beter. De organisatie heeft nog geprobeerd het podium zo huiselijk mogelijk te maken, met een schemerlamp, luie bank en bijzettafeltje. Toch kost het presentator Leon Verdonschot heel wat moeite om de schrijver op zijn gemak te stellen. En ook daarna wil het gesprek maar niet echt vlotten.

Dat dit zeker niet aan de presentator ligt, blijkt als later de Vlaamse Kristien Hemmerechts bij hem op de bank kruipt. Zij vertelt ontspannen over haar boek *De dood heeft mij een aanzoek gedaan* en praat net zo makkelijk over haar eigen dood als over de inspanningen die het kost om een man oraal te bevredigen.

Het Lezersbal heeft met zijn vijfde editie een sprong vooruit gemaakt. Brasserie Dudok is verruild voor Luxor Live, waar meer mensen in passen en het geluid stukken beter is. Daardoor is de aandacht voor de schrijvers optimaal, zeker ook omdat de bar tijdens de interviews en voordrachten gesloten is. Het storende geroezemoes achter in de zaal behoort daarmee tot het verleden.

Ook het aantrekken van een presentator als Verdonschot past in de verdere professionalisering van het evenement. Het Lezersbal wordt geopend met een zwaarmoedig gedicht van Arnold Jansen op de Haar, maar gelukkig weet de Iraakse dichter Al Galidi deze sombere stemming snel te doorbreken met beeldende poëzie in eenvoudig Nederlands. Aan het eind van het programma – voordat het echte bal losbarst – verrast Bernlef met een sterk voorgedragen kort verhaal met de titel *Zonder tekst*.

Maar de echte verrassing zit in de catacomben van Luxor Live, in een kleine opslagruimte waar Koos van Dijk tijdens de pauze in geuren en kleuren vertelt hoe hij manager van Herman Brood werd en wat hij allemaal met hem heeft beleefd. Slechts dertig mensen kunnen er in het benauwde hok, waar ook nog een akoestisch bandje zit om de anekdotes van Van Dijk kracht bij te zetten. Van Dijk is zowel een ouwehoer als een rasverteller die, eenmaal begonnen, van geen ophouden weet. Niet vreemd dat Luxor hem en de band binnenkort op het podium wil hebben.